

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

**DĖL ANYKŠČIŲ, DUBYSOS, KREKENAVOS, METELIŲ, PAVILNIŲ, RAMBYNO,
SALANTŲ, SIRVĖTOS, TYTUVĖNŲ, VARNIŲ, VEISIEJŲ, VENTOS, VERKIŲ IR
VIŠTYČIO REGIONINIŲ PARKŲ NUOSTATŲ PATVIRTINIMO**

1996 m. liepos 19 d. Nr. 855

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Anykščių, Dubysos, Krekenavos, Metelių, Pavilnių, Rambyno, Salantų, Sirvėtos, Tytuvėnų, Varnių, Veisiejų, Ventos, Verkių ir Vištyčio regioninių parkų nuostatus (pridedama).

2. Pavesti Aplinkos apsaugos ministerijai iki 1997 m. vasario 1 d. įsteigti Dubysos, Krekenavos, Salantų, Sirvėtos, Varnių ir Ventos regioninių parkų direkcijas, Metelių regioninio parko tarnybą ir patvirtinti jų nuostatus.

MINISTRAS PIRMININKAS

MINDAUGAS STANKEVIČIUS

ŽEMĖS ŪKIO MINISTRAS,
PAVADUOJANTIS APLINKOS APSAUGOS MINISTRĄ

VYTAUTAS EINORIS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**ANYKŠČIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Anykščių regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti vertingiausius Anykščių krašto gamtinius ir kultūrinius kompleksus bei objektus, juos tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamojo kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus Anykščių miesto, miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamojo kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Šventosios slėnį su senvagėmis, eroziniais atragiais ir raguvomis, Kurklių eroziniu cirku, Anykščių šilėlių su Šventosios salpinėmis pievomis ir Budragaidžio liūninio tipo ežerėliu, Rubikių – Mūšėjaus ežeryną su salomis, Anykštos ir Virintos senslėnius, Storių takoskyrinį moreninį masyvą;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Šeimyniškių, Liudiškių, Piliakalnio, Buivydėnų, Bijeikių piliakalnių, Burbiškių parko ir dvaro kompleksą, Anykščių senamiestį;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsivimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (gamtiniai rezervatai ir draustiniai), apsauginę,

rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio ir žemės ūkio), gyvenamąją ir bendrojo naudojimo vandenių funkcinės zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti parke rekreacinę veiklą leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Anykščių rajono valdyba.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik tam skirtose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja:

12.1. regioninio parko jungtinė taryba;

12.2. regioninio parko tarnyba, kuri yra juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke bei savo simbolius ir priskirta Anykščių rajono savivaldybės reguliavimo sričiai.

13. Regioninio parko jungtinės tarybos nariai yra:

13.1. regioninio parko direktorius, skiriamas Anykščių rajono mero;

13.2. Anykščių rajono savivaldybės atstovas, skiriamas rajono mero;

13.3. Utenos aplinkos apsaugos regiono departamento arba Anykščių aplinkos apsaugos agentūros atstovas, skiriamas aplinkos apsaugos ministro;

13.4. Utenos apskrities valdytojo administracijos atstovas, skiriamas apskrities valdytojo;

13.5. Anykščių miškų urėdijos atstovas, skiriamas miškų ūkio ministro;

13.6. regiono paminklotvarkos tarnybos atstovas, skiriamas Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento direktoriaus.

14. Regioninio parko tarnybai vadovauja regioninio parko direktorius. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras.

15. Regioninio parko direktorius atstovauja regioniniam parkui, kai sprendžiami kurie nors parko klausimai, sudaromos su kitomis institucijomis ir organizacijomis sutartys. Regioninio parko direktorius:

15.1. pirmininkauja regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiams;

15.2. organizuoja aplinkosauginę, mokslinę, rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, atlieka jos analizę;

15.3. atsako už regioniniame parke vykdomą veiklą;

15.4. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Anykščių rajono savivaldybės tarybai, Utenos apskrities valdytojo administracijai metinę regioninio parko veiklos ir būklės ataskaitą.

16. Regioninio parko jungtinė taryba:

16.1. formuoja regioninio parko veiklos politiką, kryptis;

16.2. teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto ir savivaldybės biudžeto projektai;

16.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl detaliųjų ir bendrųjų planų, gali užsakyti statybos ar kitų projektų ekspertinį vertinimą;

16.4. tvirtina regioninio parko tvarkymo tikslines programas, suderintas su Aplinkos apsaugos ministerija;

- 16.5. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;
- 16.6. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles;
- 16.7. priima sprendimus dėl stojimo į nacionalines ir tarptautines organizacijas.
17. Regioninio parko tarnyba:
- 17.1. organizuoja aplinkosaugos, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę veiklą regioniniame parke;
- 17.2. organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;
- 17.3. įrengia gamtos ir kultūros vertybių ekspozijas, prižiūri gamtinius rezervatus;
- 17.4. įrengia informacinius centrus ir panašiai;
- 17.5. vykdo kitus regioninio parko priežiūros ir tvarkymo darbus.
18. Regioninio parko apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Anykščių rajono savivaldybės, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Utenos apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Anykščių rajono valdyba.
19. Sprendimai svarbiausiais regioninio parko veiklos klausimais priimami regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiuose. Juos organizuoja ir jiems pirmininkauja regioninio parko direktorius. Posėdžiai rengiami ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius.
20. Apie posėdžio rengimą ir pateiktus jame svarstyti klausimus regioninio parko jungtinės tarybos nariai informuojami ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas iki posėdžio. Svarstytinus klausimus gali pateikti regioninio parko direktorius ir regioninio parko jungtinės tarybos nariai.
- Į regioninio parko jungtinės tarybos posėdžius gali būti kviečiami valstybės institucijų atstovai, mokslininkai, projektuotojai ir kiti suinteresuoti asmenys.
21. Regioninio parko jungtinės tarybos sprendimų projektus, kitą medžiagą pagal pateiktus svarstyti klausimus posėdžiui rengia regioninio parko direktorius. Posėdis laikomas teisėtu, jeigu jame dalyvauja du trečdaliai regioninio parko jungtinės tarybos narių. Posėdžių protokolus ir sprendimus pasirašo regioninio parko direktorius. Regioninio parko jungtinės tarybos sprendimai priimami balsų dauguma.
22. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Anykščių miškų urėdija.
23. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Utenos apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Anykščių rajono savivaldybė.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

24. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.
25. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:
- 25.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;
- 25.2. Anykščių rajono savivaldybės biudžeto lėšos;
- 25.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;
- 25.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.
26. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:
- 26.1. regioninio parko tarnybai išlaikyti;
- 26.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;
- 26.3. mokslo tyrimams atlikti;

26.4. regioninio parko gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms įgyvendinti, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti, parkui reklamuoti;

26.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

26.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

27. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

29. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

30. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

31. Regioninio parko tarnyba turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

32. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**DUBYSOS REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Dubysos regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Dubysos erozinio slėnio kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti raiškų Dubysos senslėnį, išraižytą intakų slėnių ir raguvų, ir ypač didelės geomorfologinės, hidrografinės, botaninės bei kultūrinės vertės kraštovaizdį;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų poeto Maironio sodybą, jos gamtinę ir kultūrinę aplinką;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemoje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę ir rekreacinę funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Kelmės bei Raseinių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Kauno ir Šiaulių apskričių valdytojų administracijai bei Kelmės ir Raseinių rajonų taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnybos, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Kauno ir Šiaulių apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Raseinių miškų urėdija.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Kauno bei Šiaulių apskričių valdytojų administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ BEI FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS IR PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemeje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**KREKENAVOS REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Krekenavos regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Nevėžio vidurupio paslėnio kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Nevėžio senslėnį ir senvagių hidrografinį kompleksą, Nevėžio, Upytės, Liaudies, Vešetos ir Linkavos upių slėnius, Gringalių, Pašilių ir Ramygalos miškų bei pelkių gamtinę ekosistemą, Kunigiškių stumbryną;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę, rekreacinę ir ūkinę (miškų ūkio bei žemės ūkio) funkcinės zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Kėdainių bei Panevėžio rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemonės leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtos apsaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Kėdainių bei Panevėžio rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Kauno bei Panevėžio apskričių valdytojų administracijai ir Kėdainių bei Panevėžio rajonų savivaldybių taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Kauno ir Panevėžio apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Kėdainių ir Panevėžio rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Panevėžio miškų urėdija.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Kauno bei Panevėžio apskričių valdytojų administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Kėdainių ir Panevėžio rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Kėdainių ir Panevėžio rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių bei fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai bei fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**METELIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Metelių regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti didžiųjų Pietų Lietuvos ežerų ir jų apylinkių kraštovaizdį, jų gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti didžiųjų Pietų Lietuvos ežerų dubumos su Dusios, Metelio ir Obelijos ežerais ir jos apylinkių kraštovaizdį, unikalų moreninį Teizų masyvą su drumlinų formos kalvomis, pakraštinių moreninių darinių masyvą su stambiomis plokščiakalvėmis Žagarių apylinkėse;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų piliakalnių kompleksus bei ilguosius išretintus gatvinius kaimus;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus, savitą augaliją ir gyvūniją, botaniniu požiūriu vertingus Obelytės, Trako, Statiškės, Širvinto miškus su retomis augalų bendrijomis, retų augalų augavietėmis, svarbias vandens paukščių perėjimo ir poilsio vietas migracijų metu;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (gamtinis rezervatas ir draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio ir žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija, Alytaus ir Lazdijų rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik tam skirtose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja:

12.1. regioninio parko jungtinė taryba;

12.2. regioninio parko tarnyba, kuri yra juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke bei savo simbolius ir priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Regioninio parko jungtinės tarybos nariai yra:

13.1. regioninio parko direktorius, skiriamas aplinkos apsaugos ministro;

13.2. Alytaus ir Lazdijų rajonų merai arba merų pavaduotojai (jų sutikimu) arba jų paskirti kiti savivaldybių pareigūnai;

13.3. Alytaus apskrities valdytojo administracijos atstovas, skiriamas apskrities valdytojo;

13.4. Veisiejų miškų urėdijos atstovas, skiriamas miškų ūkio ministro;

13.5. regiono paminklotvarkos tarnybos atstovas, skiriamas Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento direktoriaus.

14. Regioninio parko tarnybai vadovauja regioninio parko direktorius. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras.

15. Regioninio parko direktorius atstovauja regioniniam parkui, kai sprendžiami kurie nors parko klausimai, sudaromos su kitomis institucijomis ir organizacijomis sutartys. Regioninio parko direktorius:

15.1. pirmininkauja regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiams;

15.2. organizuoja aplinkosauginę, mokslinę, rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, atlieka jos analizę;

15.3. atsako už regioniniame parke vykdomą veiklą;

15.4. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Alytaus apskrities valdytojo administracijai, Alytaus ir Lazdijų rajonų taryboms metinę regioninio parko veiklos ir būklės ataskaitą.

16. Regioninio parko jungtinė taryba:

16.1. formuoja regioninio parko veiklos politiką, kryptis;

16.2. teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų projektai;

16.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl detaliųjų ir bendrųjų planų, gali užsakyti statybos ar kitų projektų ekspertinį vertinimą;

16.4. tvirtina regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

16.5. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

- 16.6. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles;
- 16.7. priima sprendimus dėl stojimo į nacionalines ir tarptautines organizacijas.
17. Regioninio parko tarnyba:
- 17.1. organizuoja aplinkosaugos, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą;
- 17.2. organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;
- 17.3. įrengia gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijas, prižiūri gamtinį rezervatą;
- 17.4. įrengia informacinius centrus ir panašiai;
- 17.5. vykdo kitus regioninio parko priežiūros ir tvarkymo darbus.
18. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Alytaus apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Alytaus ir Lazdijų rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.
19. Sprendimai svarbiausiais regioninio parko veiklos klausimais priimami regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiuose. Juos organizuoja ir jiems pirmininkauja regioninio parko direktorius. Posėdžiai rengiami ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius.
20. Apie posėdžio rengimą ir pateiktus jame svarstyti klausimus regioninio parko jungtinės tarybos nariai informuojami ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas iki posėdžio. Svarstytinus klausimus gali pateikti regioninio parko direktorius ir regioninio parko jungtinės tarybos nariai.
- Į regioninio parko jungtinės tarybos posėdžius gali būti kviečiami valstybės institucijų atstovai, mokslininkai, projektuotojai, kiti suinteresuoti asmenys.
21. Regioninio parko jungtinės tarybos sprendimų projektus, kitą medžiagą pagal pateiktus svarstyti klausimus posėdžiui rengia regioninio parko direktorius. Posėdis laikomas teisėtu, jeigu jame dalyvauja du trečdaliai regioninio parko jungtinės tarybos narių. Posėdžių protokolus ir sprendimus pasirašo direktorius. Regioninio parko jungtinės tarybos sprendimai priimami balsų dauguma.
22. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Veisiejų miškų urėdija.
23. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Alytaus apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Alytaus ir Lazdijų rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

24. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.
25. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:
- 25.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;
- 25.2. Alytaus ir Lazdijų rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;
- 25.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;
- 25.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinių, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.
26. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:
- 26.1. regioninio parko tarnybai išlaikyti;
- 26.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;
- 26.3. mokslo tyrimams atlikti;

26.4. regioninio parko gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms įgyvendinti, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti, parkui reklamuoti;

26.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

26.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

27. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

29. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

30. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

31. Regioninio parko tarnyba turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

32. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**PAVILNIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Pavilnių regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti erozinių raguvynų bei Vilnios slėnio kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos ir naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamojo kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus Vilniaus miesto bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamojo kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Kalnų, Šveicarijos, Iškartų, Barsukynės, Rokantiškių, Markučių bei Tuputiškių erozinius raguvynus su būdingomis augalų bendrijomis, Ribiškių ir Sapieginės erozinių vėduoklių kraštovaizdžio struktūrą, Lyglaukių didžiuosius erozinius atragius, Vilnelės slėnį;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Rokantiškių ir Puškorių archeologines, Vilnios slėnio techninės kultūros vertybes bei gynybinių įrenginių liekanas;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus, augalų rūšių, įrašytų į Lietuvos raudonąją knygą, augavietes;

6.4. atkurti pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo scheme;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę, apsauginę, rekreacinę, gyvenamąją ir ūkinę funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Regioninio parko teritorijoje draudžiama suteikti naujus sklypus namų statybai. Statybos ir rekonstravimo darbai pagal detaliuosius projektus esamuose sklypuose gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į parko teritorijos architektūros savitumus (aukštingumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Vilniaus miesto valdyba.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemonės leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Vilniaus miesto savivaldybės reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina Vilniaus miesto valdyba.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria Vilniaus miesto valdyba.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia, suderinusi su Aplinkos apsaugos ministerija, Vilniaus miesto valdybai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į nacionalines ir tarptautines organizacijas;

15.6. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą;

15.7. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Vilniaus miesto tarybai bei Vilniaus apskrities valdytojo administracijai metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą.

16. Vilniaus miesto valdyba teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybės biudžeto projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Vilniaus miesto savivaldybės, Aplinkos apsaugos ministerijos, Miškų ūkio ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento bei Vilniaus apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Vilniaus miesto valdyba.

Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Vilniaus apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Vilniaus miesto valdyba.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

18. Regioninio parko žemė ir miškas valdomi ir naudojami Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

19. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

19.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

19.2. Vilniaus miesto savivaldybės biudžeto lėšos;

19.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;

19.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

20. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

20.1. direkcijai išlaikyti;

20.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

20.3. mokslo tyrimams atlikti;

20.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

20.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

20.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

21. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

22. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

23. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemeje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

25. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

26. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**RAMBYNO REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Rambyno regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Nemuno žemupio kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Nemuno žemupio kraštovaizdį su senvaginiais ežerais – Bitežeriu, Juodežeriu, Merguva – Ragainės vingio kilpoje; vertingą Vilkyškių moreninį kalvagūbrį su eroziniu palikuoniu – Rambyno kalnu;

6.2. išsaugoti Mažosios Lietuvos kultūros paveldo vertybes;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, Mažosios Lietuvos kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio ir žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Šilutės rajono valdyba.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko tarnyba prie Šilutės miškų urėdijos.

13. Regioninio parko tarnyba turi antspaudą su parko bei urėdijos pavadinimais ir atskirą sąskaitą. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos, pažintinės rekreacijos ir kiti skyriai. Regioninio parko tarnybos nuostatus ir struktūrą tvirtina miškų ūkio ministras.

14. Regioninio parko tarnybai vadovauja Rambynio regioninio parko direktorius – Šilutės miškų urėdijos Rambynio girininkas, skiriamas miškų ūkio ministro.

15. Regioninio parko tarnyba vykdo šias funkcijas:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Šilutės rajono valdyba;

15.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl bendrųjų, specialiųjų ir detaliųjų planų bei pastatų projektų;

15.4. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.5. nustato kartu su Šilutės rajono valdyba regioninio parko lankymo tvarką ir tvirtina parko lankymo taisykles;

15.6. pagal nustatytą tvarka patvirtintus detaliuosius planus organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų, pažintinių takų, apžvalgos aikštelių, poilsiaviečių įrengimą bei ūkinę-komercinę veiklą (žvejybos, medžioklės, medienos perdirbimo ir kitą), neprieštaraujančią įstatymams ir šiems nuostatams;

15.7. derina Šilutės miškų urėdijos einamuosius ūkinės veiklos ir priemonių, vykdomų regioninio parko teritorijoje, planus;

15.8. kontroliuoja, ar juridiniai ir fiziniai asmenys nepažeidžia aplinkos apsaugos bei gamtos išteklių naudojimo reikalavimų regioniniame parke;

15.9. pateikia Miškų ūkio ministerijai, Aplinkos apsaugos ministerijai, Klaipėdos apskrities valdytojo administracijai bei Šilutės rajono savivaldybės tarybai metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą.

16. Vykdydama jai pavestas funkcijas, regioninio parko tarnyba:

16.1. turi išimtinę teisę vartoti ir tiražuoti regioninio parko simbolius, nurodytus šių nuostatų 15.4 punkte;

16.2. pagal savo kompetenciją gali priimti sprendimus, kurie yra privalomi visiems parko teritorijoje veikiančioms juridiniams ir fiziniams asmenims.

17. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Šilutės miškų urėdija.

18. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba bei miškų inspekcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, statybų priežiūros inspekcija, priklausančios atitinkamai Miškų ūkio ministerijos, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento bei Klaipėdos apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Šilutės rajono valdyba.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jo tvarkymo, naudojimo ir kitų klausimų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija ir kitos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamentas, Klaipėdos apskrities valdytojo administracija, kitos valstybinės institucijos, taip pat Šilutės rajono savivaldybė.

20. Valstybės valdymo institucijos, svarstydamos klausimus, susijusius su regioninio parko interesais, privalo apie tai informuoti regioninio parko tarnybą.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

21. Regioninio parko tarnyba turi suderintą su Miškų ūkio ministerija bei Šilutės rajono savivaldybe ir patvirtintą miškų urėdijos pajamų ir išlaidų sąmatą, veiklos planą bei disponuoja jai skirtomis lėšomis.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

22.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

22.2. Šilutės rajono savivaldybės biudžeto lėšos;

22.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;

22.4. pajamos iš parko rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

23. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos naudojamos:

23.1. regioninio parko tarnybai išlaikyti;

23.2. tikslinėms regioninio parko teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms realizuoti;

23.3. pažeistiems gamtos, kultūros kompleksams ir objektams atkurti pagal tikslines programas;

23.4. mokslo tyrimų programoms vykdyti;

23.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

23.6. būtinoms regioninio parko funkcijoms vykdyti.

24. Šilutės rajono savivaldybės biudžeto lėšos, suderinus su atitinkamomis savivaldos institucijomis, naudojamos:

24.1. regioninio parko informacinei, švietimo ir auklėjimo veiklai organizuoti;

24.2. regioninio parko pažintiniam turizmui plėtoti ir jo vertybėms populiarinti;

24.3. tradicinėms šventėms ir kitiems renginiams organizuoti;

24.4. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;

24.5. kitoms priemonėms vykdyti.

25. Valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos, suderinus su fondų turėtojais, gali būti naudojamos:

25.1. moksliniams aplinkosaugos tyrimams ir priemonėms vykdyti;

25.2. gamtos ir kultūros kompleksams bei objektams atkurti pagal tikslines programas.

26. Pajamos iš parko ūkinės-komercinės, rekreacinės ir kitos veiklos bei savanoriški įnašai naudojami:

26.1. pažintiniams takams, apžvalgos aikštelėms, poilsiavietėms įrengti ir kitai rekreacinei veiklai organizuoti;

26.2. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;

26.3. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

26.4. regioninio parko ūkinei veiklai plėtoti, regioninio parko tarnybai išlaikyti, kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

27. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

29. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

30. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

31. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**SALANTŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Salantų regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Erlos–Salanto–Minijos senslėnio ir jo apylinkių kraštovaizdį, jų gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti stačiašlaitį, plokščiadugnį fliuvioglacialinį Erlos–Salanto–Minijos senslėnį, raiškius Šauklių, Kulalių, Igarių bei Erlėnų riedulynus, šiaur rytinės parko dalies drumlinuotą moreninį reljefą, didžiuosius Minijos vidurupio vingius bei smulkiai vingiuotą Salanto žemupį, natūralią erozinę Salanto vidurupio slėnio struktūrą;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų piliakalnius, Salantų miesto urbanistinę struktūrą, Orvydų sodybą, Šilalės archeologinį kompleksą;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo scheme;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (gamtinis rezervatas ir draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Kretingos, Plungės bei Skuodo rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemonės leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Kretingos, Plungės bei Skuodo rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Klaipėdos bei Telšių apskričių valdytojų administracijai ir Kretingos, Plungės bei Skuodo savivaldybių taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Klaipėdos ir Telšių apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Kretingos, Skuodo ir Plungės rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Kretingos ir Plungės miškų urėdijos.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba

prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Klaipėdos bei Telšių apskričių valdytojų administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Kretingos, Skuodo ir Plungės rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Kretingos, Skuodo ir Plungės rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko administracija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**SIRVĖTOS REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Sirvėtos regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Švenčionių aukštumos moreninės takoskyros kraštovaizdį, jos gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti sudėtingą orografinę struktūrą turinčius dubaklonius – Žeimenėlės–Sirvėtos ir Šventos–Miškinių, pasižyminčius raiškiais šlaitais bei termokarstiniais ežerėliais, miškingą takoskyrinį masyvą centrinėje parko dalyje, sudarantį pietvakarinį Švenčionių aukštumos kylį, Žeimenėlės–Sirvėtos upių sistemą, Ilgio–Vystučio ežerėlių kompleksą bei kalkingą žemapelkę Bėlio, Ilgio, Mergežerio paežerėse;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų etnokultūrinio požiūriu unikalius architektūrinius kaimų kompleksus – Didžiasalį, Aidukus, Ančyną, Kančioginą, Kulniškes, išlaikiusius autentišką planinę struktūrą ir bendrąjį architektūrinį vaizdą;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (žemės ūkio), gyvenamąją ir bendrojo naudojimo vandenų funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ir rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Ignalinos bei Švenčionių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Ignalinos bei Švenčionių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Utenos bei Vilniaus apskričių valdytojų administracijai ir Ignalinos bei Švenčionių rajonų taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Utenos ir Vilniaus apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Ignalinos ir Švenčionių rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Švenčionėlių ir Ignalinos miškų urėdijos.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba

prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Utenos bei Vilniaus apskričių valdytojų administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Ignalinos ir Švenčionių rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Ignalinos ir Švenčionių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. regioninio parko pajamos iš pažintinės rekreacijos organizavimo, leidybinės, kultūrinės, komercinės-ūkinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko administracija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**TYTUVĖNŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Tytuvėnų regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Tytuvėnų–Šiluvos urbanistinių architektūrinių kompleksų ir jų ežeruočių pelkėtų apylinkių kraštovaizdį, jų gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detalesnius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Tytuvėnų apylinkių ežeruočių pelkėtą miškingą kraštovaizdį su Gauštvinio, Apušies, Giliaus, Bridvaišio ežerų grandine;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Tytuvėnų ir Šiluvos architektūrinius urbanistinius kompleksus, piliakalnius;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biologines parko vertybes, susitelkusias Užpelkių miške ir natūraliuose pelkiniuose kompleksuose;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsio tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemoje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio ir žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštingumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Kelmės bei Raseinių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemonės leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko tarnyba prie Tytuvėnų miškų urėdijos.

13. Regioninio parko tarnyba turi antspaudą su parko bei urėdijos pavadinimais ir atskirą sąskaitą. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos, pažintinės rekreacijos ir kiti skyriai. Regioninio parko tarnybos nuostatus ir struktūrą tvirtina miškų ūkio ministras.

14. Regioninio parko tarnybai vadovauja Tytuvėnų regioninio parko direktorius – Tytuvėnų miškų urėdo pavaduotojas, skiriamas miškų ūkio ministro.

15. Regioninio parko tarnyba vykdo šias funkcijas:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl bendrųjų, specialiųjų ir detaliųjų planų bei pastatų projektų;

15.4. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.5. nustato kartu su Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis regioninio parko lankymo tvarką ir tvirtina parko lankymo taisykles;

15.6. pagal nustatytą tvarka patvirtintus detaliuosius planus organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų, pažintinių takų, apžvalgos aikštelių, poilsiaviečių įrengimą bei ūkinę-komercinę veiklą (žvejybos, medžioklės, medienos perdirbimo ir kitą), neprieštaraujančią įstatymams ir šiems nuostatams;

15.7. derina Tytuvėnų miškų urėdijos einamuosius ūkinės veiklos ir priemonių, vykdomų regioninio parko teritorijoje, planus;

15.8. kontroliuoja, ar juridiniai ir fiziniai asmenys nepažeidžia aplinkos apsaugos bei gamtos išteklių naudojimo reikalavimų regioniniame parke;

15.9. pateikia Miškų ūkio ministerijai, Aplinkos apsaugos ministerijai, Kauno ir Šiaulių apskričių valdytojų administracijai bei Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybėms metinę ataskaitą apie savo veiklą ir regioninio parko būklę.

16. Vykdydama jai pavestas funkcijas, regioninio parko tarnyba:

16.1. turi išimtinę teisę vartoti ir tiražuoti regioninio parko simbolius, nurodytus šių nuostatų 15.4 punkte;

16.2. pagal savo kompetenciją gali priimti sprendimus, kurie yra privalomi visiems parko teritorijoje veikiančioms juridiniams ir fiziniams asmenims.

17. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Tytuvėnų miškų urėdija.

18. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba bei miškų inspekcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, statybų priežiūros inspekcija, priklausančios atitinkamai Miškų ūkio ministerijos, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento bei Kauno ir Šiaulių apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jo tvarkymo, naudojimo ir kitų klausimų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija ir kitos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamentas, Kauno ir Šiaulių apskričių valdytojų administracija, kitos valstybinės institucijos, taip pat Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybės.

20. Valstybės valdymo institucijos, svarstydamos klausimus, susijusius su regioninio parko interesais, privalo apie tai informuoti regioninio parko tarnybą.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

21. Regioninio parko tarnyba turi suderintą su Miškų ūkio ministerija ir Kelmės bei Raseinių rajonų savivaldybėmis ir patvirtintą miškų urėdijos pajamų ir išlaidų sąmatą, veiklos planą bei disponuoja jai skirtomis lėšomis.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

- 22.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;
- 22.2. Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;
- 22.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;
- 22.4. pajamos iš parko rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

23. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos naudojamos:

- 23.1. regioninio parko tarnybai išlaikyti;
- 23.2. tikslinėms regioninio parko teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms realizuoti;
- 23.3. pažėistiems gamtos, kultūros kompleksams ir objektams atkurti pagal tikslines programas;
- 23.4. mokslo tyrimų programoms vykdyti;
- 23.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);
- 23.6. būtinoms regioninio parko funkcijoms vykdyti.

24. Kelmės ir Raseinių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos, suderinus su atitinkamomis savivaldos institucijomis, naudojamos:

- 24.1. regioninio parko informacinei, švietimo ir auklėjimo veiklai organizuoti;
- 24.2. regioninio parko pažintiniam turizmui plėtoti ir jo vertybėms populiarinti;
- 24.3. tradicinėms šventėms ir kitiems renginiams organizuoti;
- 24.4. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;
- 24.5. kitoms priemonėms vykdyti.

25. Valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos, suderinus su fondų turėtojais, gali būti naudojamos:

- 25.1. moksliniams aplinkosaugos tyrimams ir priemonėms vykdyti;
- 25.2. gamtos ir kultūros kompleksams bei objektams atkurti pagal tikslines programas.

26. Pajamos iš parko ūkinės-komercinės, rekreacinės ir kitos veiklos bei savanoriški įnašai naudojami:

26.1. pažintiniams takams, apžvalgos aikštelėms, poilsiavietėms įrengti ir kitai rekreacinei veiklai organizuoti;

26.2. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;

26.3. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

26.4. regioninio parko ūkinei veiklai plėtoti, regioninio parko tarnybai išlaikyti, kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

27. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

29. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

30. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

31. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**VARNIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Varnių regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Žemaičių centrinio ežeroto kalvyno kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos ir naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Žemaičių ežeroto kalvyno kraštovaizdį su aukštomis Medvėgalio, Aukštagirės, Gaidkainio, Moteraičio, Sprūdės viršukalvėmis, raiškiais plokščiakalvių kompleksais, Lūksto, Paršežerio, Stervo ežerais ir pelkiniais kompleksais, didelės ornitologinės vertės Biržulio ežerą su apyežeriu;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Pabiržulio akmens amžiaus stovyklaviečių kompleksą, piliakalnius, Varnių urbanistinį kompleksą;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo scheme;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (gamtinis rezervatas ir draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio ir žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcinę zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ir rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Kelmės, Šilalės bei Telšių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemonės leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtos apsaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Kelmės, Šilalės ir Telšių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Šiaulių, Tauragės ir Telšių apskričių valdytojų administracijai, Kelmės, Šilalės ir Telšių rajonų taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai;

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Šiaulių, Tauragės ir Telšių apskričių valdytojų reguliavimo sričiai, taip pat Kelmės, Šilalės ir Telšių rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Telšių ir Rietavo miškų urėdijos.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba

prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Šiaulių, Tauragės bei Telšių apskričių valdytojų administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Kelmės, Šilalės ir Telšių rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Kelmės, Šilalės ir Telšių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**VEISIEJŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Veisiejų regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Veisiejų ežeryno miškingą kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos ir naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Šlavantų–Veisiejų–Kapčiamiesčio ežeryną – susikertančių ežerų dubaklonių sistemą, botaniniu požiūriu vertingą Liūnelio ir Šlavantėlio ežerų tarpuežerį;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Veisiejų urbanistinį kompleksą, piliakalnius bei alkakalnius;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (gamtinis rezervatas ir draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę (miškų ūkio, žemės ūkio) ir gyvenamąją funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštingumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti parke rekreacinę veiklą leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Lazdijų rajono valdyba.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja:

12.1. regioninio parko jungtinė taryba;

12.2. regioninio parko tarnyba, kuri yra juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke bei savo simbolius ir priskirta Lazdijų rajono savivaldybės reguliavimo sričiai.

13. Regioninio parko jungtinės tarybos nariai yra:

13.1. regioninio parko direktorius, skiriamas Lazdijų rajono mero;

13.2. Lazdijų rajono savivaldybės atstovas, skiriamas mero;

13.3. Alytaus aplinkos apsaugos regiono departamento arba Lazdijų aplinkos apsaugos agentūros atstovas, skiriamas aplinkos apsaugos ministro;

13.4. Alytaus apskrities valdytojo administracijos atstovas, skiriamas apskrities valdytojo;

13.5. Veisiejų miškų urėdijos atstovas, skiriamas miškų ūkio ministro;

13.6. regiono paminklotvarkos tarnybos atstovas, skiriamas Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento direktoriaus.

14. Regioninio parko tarnybai vadovauja regioninio parko direktorius. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras.

15. Regioninio parko direktorius atstovauja regioniniam parkui, kai sprendžiami kurie nors parko klausimai, sudaromos su kitomis institucijomis ir organizacijomis sutartys. Regioninio parko direktorius:

15.1. pirmininkauja regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiams;

15.2. organizuoja aplinkosauginę, mokslinę, rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, atlieka jos analizę;

15.3. atsako už regioniniame parke vykdomą veiklą;

15.4. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Alytaus apskrities valdytojo administracijai, Lazdijų rajono tarybai metinę regioninio parko veiklos ir būklės ataskaitą.

16. Regioninio parko jungtinė taryba:

16.1. formuoja regioninio parko veiklos politiką, kryptis;

16.2. teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto ir savivaldybės biudžeto projektai;

16.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl detaliųjų ir bendrųjų planų, gali užsakyti statybos ar kitų projektų ekspertinį vertinimą;

16.4. tvirtina regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

16.5. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

16.6. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles;

16.7. priima sprendimus dėl stojimo į nacionalines ir tarptautines organizacijas.

17. Regioninio parko tarnyba:

17.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą;

17.2. organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

17.3. įrengia gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijas, prižiūri gamtinį rezervatą;

17.4. įrengia informacinius centrus ir panašiai;

17.5. vykdo kitus regioninio parko priežiūros ir tvarkymo darbus.

18. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Lazdijų rajono savivaldybei, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Alytaus apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Lazdijų rajono valdyba.

19. Sprendimai svarbiausiais regioninio parko veiklos klausimais priimami regioninio parko jungtinės tarybos posėdžiuose. Juos organizuoja ir jiems pirmininkauja regioninio parko direktorius. Posėdžiai rengiami ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius.

20. Apie posėdžio rengimą ir pateiktus jame svarstyti klausimus tarybos nariai informuojami ne vėliau kaip prieš 5 darbo dienas iki posėdžio. Klausimus svarstymui gali pateikti regioninio parko direktorius ir tarybos nariai.

Į tarybos posėdžius gali būti kviečiami valstybinių institucijų atstovai bei mokslininkai ar projektuotojai, kiti suinteresuoti asmenys.

21. Tarybos sprendimų projektus, kitą medžiagą pagal pateiktus svarstymui klausimus posėdžiui rengia regioninio parko direktorius. Tarybos posėdis laikomas teisėtu, jeigu jame dalyvauja 2/3 narių. Posėdžių protokolus ir sprendimus pasirašo direktorius. Tarybos sprendimai priimami balsų dauguma.

22. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Veisiejų miškų urėdija.

23. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Alytaus apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Lazdijų rajono savivaldybė.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

24. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

25. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

25.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

25.2. Lazdijų rajono savivaldybės biudžeto lėšos;

25.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;

25.4. pajamos iš parko rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių bei fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

26. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

26.1. tarnybai išlaikyti;

26.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamosioms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

26.3. mokslo tyrimams atlikti;

26.4. regioninio parko gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms įgyvendinti, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti, parkui reklamuoti;

26.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

26.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

27. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

29. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai bei fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

30. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

31. Regioninio parko administracija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

32. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**VENTOS REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Ventos regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Ventos paslėnių kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Ventos slėnio kraštovaizdį su raiškiais šlaitais, atodangas su jūros periodo suakmenėjusios faunos kompleksais, Ventos ir jos intakų – Virvytės, Uogio, Avižlio, Dabikinės upelių – natūralų hidrografinį tinklą;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus, iš jų brandžius ir pribrežtančius medynus bei natūralių užliejamų pievų fragmentus;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę, apsauginę, rekreacinę, gyvenamąją ir ūkinę funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ir rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti parke rekreacinę veiklą leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Akmenės bei Šiaulių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Aplinkos apsaugos ministerijos reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke ir savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtos apsaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina aplinkos apsaugos ministras.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria aplinkos apsaugos ministras.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia Aplinkos apsaugos ministerijai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Akmenės ir Šiaulių rajonų savivaldos vykdomosiomis institucijomis;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į regionines ir tarptautines organizacijas;

15.6. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Šiaulių apskrities valdytojo administracijai ir Akmenės bei Šiaulių rajonų taryboms metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą;

15.7. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą.

16. Aplinkos apsaugos ministerija teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybių biudžetų projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Šiaulių apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Akmenės ir Šiaulių rajonų savivaldos vykdomosios institucijos.

18. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Mažeikių miškų urėdija.

19. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Šiaulių apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Akmenės ir Šiaulių rajonų savivaldybės.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

20. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

21. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

21.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

21.2. Akmenės ir Šiaulių rajonų savivaldybių biudžetų lėšos;

21.3. valstybinio ir savivaldybių gamtos apsaugos fondų lėšos;

21.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

22. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

22.1. direkcijai išlaikyti;

22.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamoms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

22.3. mokslo tyrimams atlikti;

22.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

22.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

22.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

23. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

25. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

26. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

27. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

28. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1996 m. liepos 19 d. nutarimu Nr. 855**VERKIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI****BENDROJI DALIS**

1. Verkių regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Žaliųjų ežerų gamtinius ir Verkių, Kalvarijų, Trinapolio apylinkių kultūrinius istorinius kompleksus, juos tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos ir naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujamosi regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus Vilniaus miesto bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti Žaliųjų ežerų gilius dubaklonius, Neries šlaitus, Turniškės, Riešės ir Baltupio (Cedrono) upelių paslėnius;

6.2. išsaugoti kultūros paveldo vertybes, iš jų Verkių dvaro ansamblį su parku, senųjų tvenkinių sistema, senąją dvarvietę bei Kalvarijų kultūros kompleksą – Šv. Kryžiaus bažnyčią ir Kryžiaus kelią, Trinapolio vienuolyno ansamblį, istoriškai susiklosčiusių kelių trasas, jų aplinką;

6.3. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus, augalų rūšių, įrašytų į Lietuvos raudonąją knygą, augavietes;

6.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.5. atlikti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.6. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.7. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.8. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę ir rekreacinę funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla negali prieštarauti šių nuostatų 6.1–6.3 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

Regioninio parko teritorijoje draudžiama suteikti naujus sklypus namų statybai. Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ar rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į parko teritorijos architektūros savitumus (aukštingumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

10. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko administracija ir Vilniaus miesto valdyba.

11. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VALDYMAS IR VEIKLOS ORGANIZAVIMAS

12. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko direkcija (toliau vadinama – direkcija), priskirta Vilniaus miesto savivaldybės reguliavimo sričiai.

13. Direkcija yra biudžetinė įstaiga – juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu, sąskaitas banke bei savo simbolius. Direkcijos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos bei kiti skyriai, regioninio parko inspekcija, pažintinės rekreacijos centras. Direkcijos nuostatus tvirtina Vilniaus miesto valdyba.

14. Direkcijai vadovauja direktorius, kurį skiria Vilniaus miesto valdyba.

15. Direkcija:

15.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

15.2. teikia, suderinusi su Aplinkos apsaugos ministerija, Vilniaus miesto valdybai tvirtinti regioninio parko tvarkymo tikslines programas;

15.3. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

15.4. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles;

15.5. priima sprendimus dėl stojimo į nacionalines ir tarptautines organizacijas;

15.6. organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų įrengimą;

15.7. pateikia Aplinkos apsaugos ministerijai, Vilniaus miesto tarybai bei Vilniaus apskrities valdytojo administracijai metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą.

16. Vilniaus miesto valdyba teikia pasiūlymus dėl lėšų, kurių reikia regioninio parko veiklai organizuoti, kai rengiami Lietuvos valstybės biudžeto bei savivaldybės biudžeto projektai.

17. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo direkcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, miškų bei statybų priežiūros inspekcijos, priklausančios atitinkamai Vilniaus miesto savivaldybės, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento, Miškų ūkio ministerijos bei Vilniaus apskrities valdytojo reguliavimo sričiai, taip pat Vilniaus miesto valdyba.

Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jų sprendimo Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerija, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija, kitos ministerijos, Vilniaus apskrities valdytojo administracija ir kitos valstybinės institucijos, taip pat Vilniaus miesto valdyba.

Vilniaus miškų urėdija valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus saugo ir tvarko jai priskirtus regioninio parko valstybinius miškus.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

18. Regioninio parko žemė valdoma ir naudojama Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka.

19. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

19.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

19.2. Vilniaus miesto savivaldybės biudžeto lėšos;

19.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;

19.4. pajamos iš parko pažintinės rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

20. Regioninio parko finansiniai ištekliai naudojami:

20.1. direkcijai išlaikyti;

20.2. regioniniam parkui tvarkyti, gamtos ir nekilnojamoms kultūros vertybėms išsaugoti pagal tikslines programas;

20.3. mokslo tyrimams atlikti;

20.4. regioninio parko švietėjiškai bei auklėjamajai veiklai, pažintinei rekreacijai plėtoti, regioninio parko vertybėms, jų apsaugai populiarinti bei parkui reklamuoti;

20.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

20.6. kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

REGIONINIO PARKO, KITŲ JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS BEI PAREIGOS

21. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

22. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

23. Regioninio parko žemės naudotojai, kiti juridiniai ir fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme bei kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemoje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

24. Pagal Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą žemės naudotojai negali trukdyti pažintiniams tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų ir objektų.

25. Regioninio parko direkcija turi išimtinę teisę naudoti parko simbolius.

26. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

VIŠTYČIO REGIONINIO PARKO NUOSTATAI**BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Vištyčio regioninis parkas (toliau vadinama – regioninis parkas) įsteigtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1992 m. rugsėjo 24 d. nutarimu Nr. I-2913, siekiant išsaugoti Suvalkų kalvyno kraštovaizdį, jo gamtinę ekosistemą bei kultūros paveldo vertybes, jas tvarkyti ir racionaliai naudoti.

2. Regioninio parko apsaugos bei naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos apskrities valdymo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos miškų įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymas, Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas, kiti įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, saugomų teritorijų nuostatai, nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentai, kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės teisės aktai bei šie nuostatai. Šiais dokumentais vadovaujama regioninio parko veikloje.

3. Regioninio parko teritorija tvarkoma pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą regioninio parko planavimo schemą ir parengtus bei nustatytą tvarka suderintus ir patvirtintus miestelių ir kaimų bendruosius (detaliuosius) planus, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo, miškotvarkos, žemėtvarkos, vandentvarkos, rekreacijos, kelių bei inžinerinių komunikacijų ir kitus projektus.

4. Regioninio parko teritorijoje nuosavybės teisė į žemę ir mišką atstatoma, žemė parduodama ar nuomojama įstatymų nustatyta tvarka.

5. Privatizuojamiems objektams, esantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos Privatizuojamų objektų, esančių valstybės saugomose teritorijose, naudojimo privalomosios sąlygos.

REGIONINIO PARKO PASKIRTIS, APSAUGA IR NAUDOJIMAS

6. Regioninio parko paskirtis yra:

6.1. išsaugoti aukščiausią Lietuvoje Suvalkų moreninės aukštumos dalį su Pavištyčio, Dunojaus viršukalvėmis, neįprasta reljefo sąskaida pasižymintį Kylininkų moreninį masyvą, tarpgūbriniame duburyje telkšantį Vištyčio ežerą;

6.2. išsaugoti gamtinės ekosistemos stabilumą, biotos komponentus;

6.3. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtos, kultūros kompleksus bei objektus;

6.4. organizuoti mokslo tyrimus ir kaupti informaciją gamtosaugos, kultūros paveldo apsaugos ir kitose srityse;

6.5. sudaryti sąlygas plėtoti rekreacinę veiklą, pirmiausia pažintinį turizmą, poilsiavimą tam skirtose zonose bei vietose, numatytose regioninio parko planavimo schemeje;

6.6. reglamentuoti ūkinę veiklą bei urbanizacijos plėtotę pagal regioninio parko planavimo schemą;

6.7. propaguoti gamtosaugos idėjas, materialinės ir dvasinės kultūros palikimą.

7. Regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinę (draustiniai), apsauginę, rekreacinę, ūkinę ir bendrojo naudojimo vandenų funkcines zonas.

8. Ūkinė, rekreacinė ar kita veikla neturi prieštarauti šių nuostatų 6.1 6.2 punktuose nurodytiems regioninio parko uždaviniams, ja neleistina keisti parko kraštovaizdžio, teršti aplinkos, pažeisti ekologinės pusiausvyros.

9. Rengiamų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai turi būti derinami su regioninio parko planavimo schemos sprendiniais.

10. Statybos ir rekonstravimo darbai regioniniame parke gali būti vykdomi tik turint leidimą, išduotą įgaliotos statybos priežiūros tarnybos. Pastatai projektuojami, statomi ir rekonstruojami pagal teisės aktuose ir teritorinio planavimo dokumentuose nurodytus reikalavimus, atsižvelgiant į regiono architektūros savitumus (aukštumą, pobūdį, formas, tradicines statybines medžiagas) bei kraštovaizdžio pobūdį.

11. Organizuoti rekreacinę veiklą parke leidžiama tik suderinus tai su regioninio parko tarnyba ir Vilkaviškio rajono valdyba.

12. Statyti palapines, kurti laužus, važinėti ir statyti transporto priemones leidžiama tik nustatytose vietose.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS VALDYMAS IR ORGANIZAVIMAS

13. Regioninio parko veiklą organizuoja regioninio parko tarnyba prie Marijampolės miškų urėdijos.

14. Regioninio parko tarnybos nuostatus ir struktūrą tvirtina miškų ūkio ministras.

15. Regioninio parko tarnyba turi antspaudą su parko bei urėdijos pavadinimais ir atskirą sąskaitą. Jos sudėtyje gali būti įsteigti gamtosaugos, kultūros vertybių apsaugos, pažintinės rekreacijos ir kiti skyriai.

16. Regioninio parko tarnybai vadovauja Vištyčio regioninio parko direktorius – Marijampolės miškų urėdijos Pajevonio girininkas, skiriamas miškų ūkio ministro.

17. Regioninio parko tarnyba vykdo šias funkcijas:

17.1. organizuoja aplinkosauginę, pažintinę rekreacinę ir švietėjišką bei propagandinę regioninio parko veiklą, organizuoja ir vykdo mokslo tyrimus bei stebėjimus;

17.2. tvirtina regioninio parko lankymo taisykles, suderintas su Vilkaviškio rajono valdyba;

17.3. nagrinėja ir nustatytą tvarka teikia išvadas dėl bendrųjų, specialiųjų ir detaliųjų planų bei pastatų projektų;

17.4. tvirtina nustatytą tvarka suderintus regioninio parko simbolius;

17.5. nustato kartu su Vilkaviškio rajono valdyba regioninio parko lankymo tvarką ir tvirtina parko lankymo taisykles;

17.6. pagal nustatytą tvarka patvirtintus detaliuosius planus organizuoja informacinių centrų, gamtos ir kultūros vertybių ekspozicijų, pažintinių takų, apžvalgos aikštelių, poilsiaviečių įrengimą bei ūkinę-komercinę veiklą (žvejybos, medžioklės, medienos perdirbimo ir kitą), neprieštaraujančią įstatymams ir šiems nuostatom;

17.7. derina Marijampolės miškų urėdijos einamuosius ūkinės veiklos ir priemonių, vykdomų regioninio parko teritorijoje, planus;

17.8. kontroliuoja, ar juridiniai ir fiziniai asmenys nepažeidžia aplinkos apsaugos bei gamtos išteklių naudojimo reikalavimų regioniniame parke;

17.9. pateikia Miškų ūkio ministerijai, Aplinkos apsaugos ministerijai, Marijampolės apskrities valdytojo administracijai ir Vilkaviškio rajono savivaldybės tarybai metinę savo veiklos ir regioninio parko būklės ataskaitą.

18. Vykdydama jai pavestas funkcijas, regioninio parko tarnyba:

18.1. turi išimtinę teisę vartoti ir tiražuoti regioninio parko simbolius, nurodytus šių nuostatų 17.4 punkte;

18.2. pagal savo kompetenciją gali priimti sprendimus, kurie yra privalomi visiems parko teritorijoje veikiantiems juridiniams ir fiziniams asmenims.

19. Regioninio parko valstybinius miškus valdo, naudoja, pagal miškotvarkos projektus juos saugo ir tvarko Marijampolės miškų urėdija.

20. Regioninio parko teritorijos apsaugos ir naudojimo priežiūrą bei kontrolę pagal kompetenciją vykdo regioninio parko tarnyba bei miškų inspekcija, aplinkos apsaugos agentūra, kultūros vertybių apsaugos kontrolės tarnyba, statybų priežiūros inspekcija, priklausančios atitinkamai Miškų ūkio ministerijos, Aplinkos apsaugos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento bei Marijampolės apskrities valdytojo administracijai, taip pat Vilkaviškio rajono valdyba.

21. Svarbiausias regioninio parko problemas pagal kompetenciją gali nagrinėti ir teikti pasiūlymus dėl jo tvarkymo, naudojimo ir kitų klausimų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų mokslinė konsultacinė taryba prie Aplinkos apsaugos ministerijos, Statybos ir urbanistikos ministerija, Žemės ūkio ministerija ir kitos ministerijos, Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamentas, Marijampolės apskrities valdytojo administracija, kitos valstybinės institucijos, taip pat Vilkaviškio rajono savivaldybė.

22. Valstybės valdymo institucijos, svarstydamos klausimus, susijusius su regioninio parko interesais, privalo apie tai informuoti regioninio parko tarnybą.

REGIONINIO PARKO VEIKLOS EKONOMINIAI PAGRINDAI

23. Regioninio parko tarnyba turi suderintą su Miškų ūkio ministerija bei Vilkaviškio rajono savivaldybe ir patvirtintą miškų urėdijos pajamų ir išlaidų sąmatą, veiklos planą bei disponuoja jai skirtomis lėšomis.

24. Regioninio parko finansiniai ištekliai gali būti:

24.1. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos;

24.2. Vilkaviškio rajono savivaldybės biudžeto lėšos;

24.3. valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos;

24.4. pajamos iš parko rekreacinės, leidybinės, kultūrinės, ūkinės-komercinės ir kitos veiklos, savanoriški juridinių ir fizinių asmenų įnašai, kitos įplaukos.

25. Lietuvos valstybės biudžeto lėšos naudojamos:

25.1. regioninio parko tarnybai išlaikyti;

25.2. tikslinėms regioninio parko teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos programoms realizuoti;

25.3. pažeistiems gamtos, kultūros kompleksams ir objektams atkurti pagal tikslines programas;

25.4. mokslo tyrimų programoms vykdyti;

25.5. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

25.6. būtinoms regioninio parko funkcijoms vykdyti.

26. Vilkaviškio rajono savivaldybės biudžeto lėšos, suderinus su atitinkamomis savivaldos institucijomis, naudojamos:

26.1. regioninio parko informacinei, švietimo ir auklėjimo veiklai organizuoti;

26.2. regioninio parko pažintiniam turizmui plėtoti ir jo vertybėms populiarinti;

26.3. tradicinėms šventėms ir kitiems renginiams organizuoti;

26.4. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;

26.5. kitoms priemonėms vykdyti.

27. Valstybinio ir savivaldybės gamtos apsaugos fondų lėšos, suderinus su fondų turėtojais, gali būti naudojamos:

27.1. moksliniams aplinkosaugos tyrimams ir priemonėms vykdyti;

27.2. gamtos ir kultūros kompleksams bei objektams atkurti pagal tikslines programas.

28. Pajamos iš parko ūkinės-komercinės, rekreacinės ir kitos veiklos bei savanoriški įnašai naudojami:

28.1. pažintiniams takams, apžvalgos aikštelėms, poilsiavietėms įrengti ir kitai rekreacinei veiklai organizuoti;

28.2. teritorijos tvarkymo, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos darbams organizuoti;

28.3. ypač svarbioms nenumatytoms priemonėms vykdyti (stichinių nelaimių padariniams šalinti ir panašiai);

28.4. regioninio parko ūkinei veiklai plėtoti, regioninio parko tarnybai išlaikyti, kitoms su regioninio parko veikla susijusioms priemonėms vykdyti.

JURIDINIŲ IR FIZINIŲ ASMENŲ TEISĖS IR PAREIGOS REGIONINIO PARKO TERITORIJOJE

29. Mokesčių bei paslaugų lengvatos fiziniams asmenims, gyvenantiems regioninio parko teritorijoje, taikomos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

30. Regioninio parko teritorijoje juridiniai ir fiziniai asmenys gali verstis veikla, neprieštaraujančia regioninio parko tikslams ir uždaviniams.

31. Regioninio parko žemės savininkai ir naudotojai, kiti juridiniai bei fiziniai asmenys privalo laikytis veiklos apribojimų, nustatytų Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos miškų įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės įstatyme ir kituose įstatymuose, regioninio parko planavimo schemeje ir kituose teritorijų planavimo dokumentuose, Specialiosiose žemės ir miško naudojimo sąlygose, saugomų teritorijų nuostatuose bei kituose teisės aktuose.

32. Žemės naudotojai, savininkai ir valdytojai negali trukdyti įstatymuose ar kituose teisės aktuose numatytais bei pažintiniais tikslais lankyti saugomų kraštovaizdžio kompleksų bei objektų.

33. Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šių nuostatų reikalavimus, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.
